

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXIX. Soluuntur obiectiones Græcorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

vocati? RESPONDEO, non esse certum, non fuisse vocatos, ut dicitur in Concilio Florentino. ut enim ignoramus, in quo Concilio fuerit facta additio, ita ignoramus, an interfuerint Græci, nec ne. Sed si vocati non sunt, caussa fuit. PRIMO, quia non erat necesse, cum quæstio esset facilis. Nam, ut Augustinus respondit Pelagianis perentibus generale Concilium, lib. 4. ad Bonifacium, cap. 12. non omnis hæresis est talis, ut propter eam debeant vexari omnes provinciæ. Et profectò talis est hæc de Spiritu sancto. Etsi facta sunt Concilia generalia, facta sunt ut satisficeret Græcis, non quod rei difficultas hoc exigeret. SECUNDO, quia necessitas urgebat & requirebat celeritatem propter contensiones in Gallia & Hispania natas. Nec poterat tam citò ex remotis regionibus Episcopi aduocari. TERTIO, quia inutile erat. Nam eo tempore nulli ferè erant in Græcia homines docti. Has tres causas reddit Bonaventura I. distinct. II. quæst. I.

CAPVT XXIX.

Soluuntur obiectiones Græcorum.

SED necesse est obiectiones ipsorum diluere. PRIMA est huiusmodi: Synodus III generalis prohibuit omnem mutationem circa Symbolum; hæc enim habentur ad finem Concilij: Decretus sancta Synodus alteram fidem nemini licere proferre, aut scribere, aut exponere prater eam, qua definita fuit à sanctis Patribus apud Nicanum Verbum in Spiritu sancto congregatis. Eos autem, qui fuerint ausi alias fidem componere, siue porrigere, aut proferre his, qui volunt ad Veritatis cognitionem conuerti ex Gentibus, vel ex Iudais, vel etiam ex qualibet heresi, istos, siquidem Episcops fuerint, aut Clerici, alienos, Episcopos quidem ab Episcopatu, Clericos à Clericatu, si vero Laici fuerint, anathematizatos.

RESPONDENT nostri, hoc decreto non prohiberi explicationem Symboli, & mutationem quoad verba, sed prohiberi corruptionem per additionem, aut detractionem, contrarium sensum reddentem, id quod probat multis modis. PRIMO, sic intelliguntur etiam verba Pauli Galat. I. ubi anathe-

anathematizat eos, qui docent, præter id, quod ipse docuit
nam ipsem multa alia docuit postea, & Ioannes totum E-
uangelium postea scripsit, ubi sunt multa, quæ nō inveniuntur
in Paulo; non ergo prohibet Paulus addidicitionem, sed
addi aliquid contrarium superioribus.

S E C U N D O, si Concilium Ephesinum loqueretur de quelibet mutatione Symboli, iam esset abrogatum Symbolum Constantinopolitanum, ubi habetur: *Ex Patre procedit, nam Symbolum Constantinopolitanum addidit ad Nicenum inter alia, etiam hanc particulam: Ex Patre procedet, & tamen Græci semper usi sunt Symbolo Constantinopolitano, & non Niceno.*

T E R T I O, in Concilio Chalcedonensi, ubi videbimus fuisse multi ex Episcopis, qui fuerūt in Concilio Ephesino, act. 5. cùm esset conscribenda fides, Episcopi clamabat addatur ad Symbolum: *Sanctam MARIAM esse Deiparum.* In illa ipsa actione scribitur nouum Symbolum, in quo multa mutantur, adduntur, detrahuntur ex particulis Symboli Nicæni & Constantinopolitaní; & ad finem additur illa prohibitio: *Decreuit sancta Synodus alteram, &c. ut in Ephesino Concilio. Ex quibus euidenter apparer explicatio decreti, nisi dicamus Concilium quartum pugnare cum ratio, & esse excommunicatos omnes Episcopos quarti Concilij, quod nemo haec tenus dixit.*

Adde etiam, quod Græci non ignorarunt olim, Latinos esse huius sententiae. Nam HORMISDA in epistola ad Alustinum Imperatorem disertè scripsit, ex Patre Filioque Spiritum procedere. Item non ignorarunt additionem factam & tamen per annos circiter CCC. siluerunt, nec schismatiscerunt, ut patet, quia additione facta est circa annum DC. & postea celebrata sunt ex communī consensu Græcorum & Latinorum tria Concilia generalia, VI. VII. & VIII. itemdem postea illis venit in mentem, ut nobis obiecerent symbolum decretum. cur non obiecerunt antea, nisi quia noligebant, nihil facere contra nos? Respondent Gratii, Concilium Ephesinum prohibuisse omnem mutationem Symboli, tam quoad rem, quam quoad verba.

Adid, quod obiecimus de Symbolo Constantinopolitano, quod addidit ad Nicenum, respondent, EPHESINUS

Concilium accepisse prouno & eodem Symbolum Nicænum & Constantinopolitanum, & prohibuisse mutationē circa Symbolum Nicænum, ut erat explicatum à Synodo Constantinopolitana.

Ad id verò quod obiecimus ex Concilio Chalcedonensi, respondent, Concilium CHALCEDONENSE edidisse quidem aliam confessionem fidei, sed non composuisse aliud Symbolum, quod in Ecclesia frequentari deberet, & tradi iis, qui catechizandi erant; & de tali Symbolo locutum esse Concilium Ephesinum. Occasio enim huius decreti fuit, quia multi Symbola scribabant, & ea tradebant rudibus, & interim errores admiscebant.

AT CONTRA obiiciunt nostri, si Symbolum Nicænum & Constantinopolitanum pro eodem accipiūtur, quia in re conueniunt, idem poterit dici de aliis, quæ in re conueniunt.

PRAETEREA ex hoc ipso, quod Concilium Chalcedonense nō composuit Symbolum, quod in Ecclesia frequenter esset, & tamen addidit illam clausulam, ut nemo audeat aliam fidem scribere, & proferre iis qui catechizantur, nostri colligunt, istam prohibitionem non debere intelligi de Symboli mutatione quoad verba, sed quoad rem. Hæc est communis & solida solutio; sed fortè posset aliter obstrui os Græcorum. Nam etiam si Concilium Ephesinum loqueretur de verbis Symboli, nec vellet ullo modo addi vel detrahi quidquam, tamen hæc prohibitio non extendetur, nisi ad singulos Episcopos, vel Clericos, aut Laicos, non autem ad Concilia Episcoporum. Nam verba Canonis, harum personarum mentionem faciunt; nimirum Episcoporum, Clericorum, & Laicorum. Constat autem Concilia non ex Clericis, & Laicis, sed Episcopis tantum constare. & occasio huius Canonis scribendi idem confirmat. Scriptus enim fuit Canon, quoniam plurimi cœperant eo tempore sua Symbola scribere, non solum Episcopi, vel Clerici, sed etiam Laici.

DEINDE quomodo credibile est Synodum Ephesinam voluisse præscribere regulam summo Pontifici, aut Synodo generali? num ignorabant Episcopi illi, non posse vilum superiori suo, aut æquali legem dare? Cùm igitur particu-

Iam (*Filioq[ue]*) non aliquis particularis Episcopus, Clericus aut Laicus Symbolo addiderit, sed summus totius Ecclesie pastor, & Concilia generalia tria id ipsum probauerint: debium esse non potest, quin id iure factum sit.

Sed rursum quidam obiiciunt: et si licuerit Latinis per eam additionem explicare Symbolum, tamen non videant debuisse ipsa explicatio apponi in Symbolo. Si enim omnia, quae desinuntur circa Symbolum, ipsi Symbolo adhaerent, multa alia fuissent addenda; ut Virginem esse Domum; Christi corpus verè esse in Eucharistia, licer alender in cœlum; & alia.

R E S P O N D E O, non omnia debere ponni in Symbolo; amen hanc particulam rectè fuisse appositam, propter duas causas. **P R I M O**, quia post exortam hæresim, ipsi Symbolum sine hac particula dabat occasionem errandi. **S E C U N D O**, quia facile addi poterat sine additione noui articuli, mutatione notabili ipsius Symboli, quæ causæ in aliis additionibus locum non habent. Nec tamen negamus, posse aliquam aliam particulam ad maiorem explicacionem, id summo Pontifici, aut Concilio orbis terrarum explicantur.

C A P V T XXX.

Concluditur disputatio diuinio testimonio.

AM ad finem totius disputationis placuit anno tare diuinum sive iudicium, sive testimonium. Nam Deus multis modis ostendit post eorum schisma, vtri errent, Græcian Latini. Namque ad tempus schismatis ita floruit Græcia viris doctis & eritis, ut omnia Concilia generalia apud Græcos celebrentur; post schisma autem per annos ferè DCCC, nullum habuerunt Concilium, nullum virum sanctum miraculorum, paucissimos homines doctos. Latini vero hoc non tempore habuerunt duodecim generalia Concilia, & numerabilia particularia. Item singulis ætatibus viros milieculis clarissimos, nouos ordines religiosorum, plurimos homines doctos.

Præm.